

gaa nogenlunde fri Handel med Brødkorn fra Naboland til Naboland som før Kri- gen, og Indførsel kan ske fra oversøiske Lande som Amerika og Asien, er hvert Land tvunget til først at sørge for sig selv. Vi har netop for nylig i dette Høst- aar lært Betydningen deraf, da det sidst i April Maaned viste sig, at til Trods for, at der normalt avles Hvede til 10 Brød- mærker pr. Individ, var der, da vi kom til April, kun en Beholdning tilbage til 4 Mærker for den tilbageværende Del af Høstaaret. Ved en Undersøgelse, som straks efter dette Ministeriums Tiltræden i Maj Maaned blev foretaget vedrørende Supplering af Beholdningerne udefra, viste det sig, at selv om man vilde betale den høje Pris, der i saa Fald vilde blive Tale om — det var i Maj Maaned 80—85 Kr. for Hvede fra Amerika og 70 Kr. for Hvede fra Mantschuriet —, vilde det ikke være muligt at skaffe Hvede til Landet før omkring 1. August, og paa det sene Tidspunkt var der derfor kun een Udvej, som stod aaben, nemlig at gennemføre en skarp Rationering ogsaa for Hvedebrødet Vedkommende.

I Lighed med, hvad der er Tilfældet i alle andre Lande i Europa, paatvinger Forholdene os saaledes fremdeles at opretholde Udførselsforbudet, men samtidig falder det naturligt for os i Modsætning til, hvad der er Tilfældet i de fleste andre Lande, at basere hele vor Brødforsyning paa den glædelige Omstændighed, at det danske Landbrug er i Stand til med ab- solut Sikkerhed at forsyne hele Befolk- ningen med Brødkorn. At en saadan Ordning, baseret paa Hjemmeavl, med den nuværende store Prisdifference mellem Brødkorn og Foderkorn, en Prisforskel, der naturligvis har sin Grund i hele den Nødstilstand, som hersker i de europæiske Lande rundt omkring os, er af allerstørste Betydning for vor Handelsbalance og derigennem bliver et Lød i en fornuftig og virkelig effektiv Valutaregulering, kan der ikke være Tvivl om. Det er imid- lertid en Selvfølge, at en Ordning, der ba- seres paa Hjemmeavl, ogsaa forudsætter et andet Forbud, nemlig Opfodringsfor- bud. Naar det erindres, at der hidtil indenfor Landbruget har været fuld For- staaelse af, at dette Forbud mod Op- fodring, og det vil altsaa sige Paabydelse af Afleveringspligt, opretholdes, kan der heller ikke være Tvivl om, at der vil kunne opnaas fuld Enighed om Nødvendig- heden af dette Forbud, i det kommende Høstaar, ikke alene her i Rigsdagen,

men jeg føler mig ogsaa overbevist om, at naar Loven om Afleveringspligt for Hvede og Rug er vedtaget, vil alle Land- mænd her i Landet, der avler Brødkorn, sætte en Ære i, at dette Lovbud ogsaa bliver fuldt ud overholdt.

Naar Hjemmeavl af Rug og Hvede, der med normal Høst er fuldt tilstrækkelig til Befolkningens Forsyning og i Aar, efter hvad der foreligger til dette Tidspunkt, vil over- stige det normale ret betydeligt, saaledes er lukket inde mellem de to Forbud, jeg har nævnt, og som jeg haaber, der er Enighed om at fortsætte, Forbud mod Udførsel og Forbud mod Opfodring, vil det imidlertid rumme en betydelig Fare for uberegnelige Svingninger, naar man paa kunstig Maade mellem disse to For- bud, som Statsmagtens Indgriben sætter, i dette kunstige Marked overlader alt til sig selv, om Handelen indenfor et saa snævert Marked overlades til sig selv, thi den Regulering, som Import og Eksport skaber, har vi ved dette Indgreb bragt ud af Funktion. Først naar den Dag kom- mer, og jeg haaber, den er nær, da vi kan give fri Import og Eksport af Brød- korn og fri Anvendelse deraf som før Kri- gen, først da kan alt det, som kaldes Kornordning, lægges hen blandt det meget andet daarlige, som Krigssituationen har ført med sig, som vi forhaabentlig aldrig skal vende tilbage til.

Til disse almindelige Forhold, jeg her har anført, kommer Nødvendigheden af, at der i Aar ligesom i tidligere Aar fore- tages en Regulering af Brødpriserne, saa- ledes at disse Priser bliver overkommelige for alle og væsentlig lavere end den Pris, den frie Handelsomsætning betinger. Gan- ske vist har efterhaanden Forringelsen af Pengenes Købeevne præget alle Forhold, ogsaa Lønningsansættelser, saa at der sik- kert i alle Kredse af Befolkningen nu er en Forstaaelse af, at den kunstige Regu- lering ved Hjælp af Statstilskud og eks- traordinære Understøttelser nu maa bringes til Ophør. Ikke alene hos os, men i alle Lande omkring os bliver den Opfattelse stærkere og stærkere — og i de Oplys- ninger, som ledsager dette Lovforslag om Forholdene med Hensyn til Brødkorns- ordninger i de forskellige Lande i Europa, vil ærede Medlemmer bemærke, at ogsaa med Hensyn til Brødkornsforsyningen ken- des disse Bestræbelser i stedse stærkere Grad —, at Regulerings- og Understøt- telsessystemet kun for en kort Tid og endda kun tilsyneladende kan bøde paa For- styrrelser i det økonomiske Liv, men at